

stitution som Hjælpekassen eller de fattiges Kasse gælder det om, at Bestyrelsen kan handle hurtigt, men jo større den er, desto vanskeligere er det ofte at faa den samlet. Det gælder her, at hurtig Hjælp ofte er dobbelt Hjælp.

I den sidste Del af § 6 staar der, at hvis Bestyrelsen finder det ønskeligt, kan den søge Bistand udenfor sin Midte. Det synes mig, at dette er holdt i en saadan Almindelighed, at det intet har at betyde. Naturligvis kan Bestyrelsen, selv om der intet staar derom, altid søge Bistand udenfor sin Midte. Der henvises i Bemærkningerne til Fattiglovens § 29, hvori der gives Fattigbestyrelsens Ret til at udnævne et Antal af Kommunens Beboere til at assistere. For saa vidt det er noget lignende, der tænkes paa her, tror jeg, at det for flere af de større Kommuner vil have sin Betydning, at de kunne faa en saadan Assistance, idet det tidt vil være vanskeligt for Bestyrelsen i al Almindelighed at undersøge alle de enkelte Forhold. Endvidere er der i Bemærkningerne henvist til et Samarbejde med forskellige Institutioner, dels velgørende Foreninger, og dels, antager jeg, ogsaa det offentlige Fattigvæsen. Jeg finder, at det vilde være ganske heldigt, om et saadant Samarbejde kunde komme i Stand, og jeg vilde anse det for heldigt, om der blev givet Hjælpekassens Bestyrelse Ret til fra det offentlige Fattigvæsen at faa en Liste eller Fortegnelse over dem, der til enhver Tid faa offentlig Fattighjælp. Det er et Spørgsmaal, der tidt ligger for, naar Folk komme og ansøge, hvorvidt de ere under Fattigvæsenet eller ikke, og skal man saa i hvert Tilfælde rende til Fattigvæsenet for at faa det at vide, sinker dette en Del. Det vil derfor være en Lettelse, hvis Hjælpekassens Bestyrelse faar en saadan Ret til at forlange af de offentlige Fattigkasser tilstillet en saadan Fortegnelse.

Med Hensyn til § 7 om Valgbarhed og Valgberettigelse er jeg i absolut Modsetning til det ærede 2det Medlem for 8. Kreds (Johnsen), der jo ikke syntes om Udvidelsen af Valgretten og Valgbarheden til Kvinderne. Jeg finder netop, at dette er en Institution, hvor Kvinderne i særlig Grad ere selvskevne til at træde ind. Under Punkt a i § 7 er der en Bestem-

melse saalydende: „For en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv,“ saaledes at de ere afskaarne fra at erholde Valgret eller Valgbarhed. Jeg mener, at dette i Grunden er for strengt; der er mange Tilfælde, — og det er noget, enhver, der har lidt med offentlige Sager at gøre, ved, — hvor Kvinder ere aldeles uskyldige i, at deres Mænd ere komne ind under Fattigvæsenet. Jeg mener derfor, at denne Bestemelse af Valgretten, hvor Ægtefællen har faaet Fattighjælp, under ingen Omstændighed burde strækkes ud over eet Aar. Naar Hustruen eet Aar, efterat at Samlivet er ophævet, har vist, at hun kan klare sig uden at falde det offentlige til Byrde, bør hun absolut have denne Valgret, uden at den Hjælp, der er ydet under Ægteskabet, skal falde hende til Last.

Med Hensyn til Regnskabet kan jeg i det hele taget slutte mig til de Regler, der findes i Forslaget. Der trænges aabenbart til dem. Vi have tidt haft ganske fortvivlede Regnskaber fra „De fattiges Kasser“, og de her foreslaaede Regler ere i det hele og store tilfredsstillende. Der omtales egentlig kun Regnskabet over de Understøttelser, der ere givne, men jeg antager, at der ogsaa ved Hjælpekasserne maa findes nogle Administrationsudgifter. Derom findes der aldeles ingen Bestemmelse i hele Lovforslaget. Særlig for de store Kommuner Vedkommende vil det vistnok ikke kunne undgaas, at der bliver nogle Udgifter til Administrationen.

Bestemmelsen i § 14 betragter jeg som et lille Fremskridt, men ogsaa kun som et meget lille Fremskridt, og med Tiden vil den vistnok blive aldeles uden Betydning. Det bestemmes her: „dersom det samlede Statstilskud til Kommunen herefter viser sig at udgøre et mindre Beløb end 250,000 Kr., vil Restbeløbet af denne Sum være at anvende til forholdsvis Supplering af Tilskuddet til de Kommuner, der ikke ved den foretagne Fordeling have erholdt Godtgørelse for den fulde Trediedel.“ Nu er det jo en glædelig Kendsgerning, at Institutionen „Den fri Fattigkasse“ er i stærk Udvikling herhjemme. Man ser af Be-